

fuldstændig det moralske Moment ud, som maa ligge i Ordet. Der ligger deri, at, naar Regjeringen faar Rigsdagen til at gjøre dette, faa er der en moralsk Pligt for den til at sørge for at faae Finantsloven istand. Det Næste er — jeg nævner ikke noget Nyt her, men tager kun et Par Sætninger af det Foredrag, det ærede Medlem fra Viborg (Klein) holdt igaar, hvilke jeg antager, at han ikke vil gjentage; jeg sidder her som Tilhører til de ærede Medlemmers Debatkationer, og jeg vil forklare, hvorledes jeg har opfattet de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) og Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Goos) kontra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), de tre lærde Jurister — og jeg tilføjer, at jeg kan ikke forstaa denne Betydning af en midlertidig Finantslov og foreløbig Afholdelse af de nødvendige løbende Udgifter, indtil der er givet en Finantslov. Det ærede Medlem siger som saa: Det kaldes nok midlertidigt og foreløbigt, men det betyder i Grunden for hele Tiden. Du maa midlertidig laane det eller det, men har Du faaet det, maa Du sige: det betyder saa længe, vi leve, og en Finantslovs Levetid er et Aar. Det ærede Medlem har sagt, at der ligger Intet i dette Ord „midlertidig“, der er intet Forpligtende deri, „midlertidig“ kan godt betyde vedvarende lige til Æns Dødsdag, og det er maaske den fundeste Betydning. Nei, naar jeg havde at affige en Juryskjendelse, efter at have hørt de tre Herrer som Sagsførere, behøver jeg saamænd ikke at betænke mig ret længe paa, hvad der er sund Sands heri, og om de Herrer tale Jura i al Evighed, faae de ikke mig til at tro, at „indtil Finantsloven er givet“ ikke betyder nogen Forpligtelse for Regjeringen, og at „foreløbig“ eller „midlertidig“ betyder „saa længe som muligt“. Jeg vil altsaa foreslaa det ærede lærde Medlem for Kjøbenhavn (Goos), naar han atter vil forebringe disse nye Theorier her i Thinget, at studere, paa hvilken Maade man bedst kan faae de nye Theorier til at gaa ind i dette Folkething, thi den Maade, det ærede Medlem bruger dem paa, faar han ikke os med til. Det er for gennemsigtigt, det er for ansfuetigt; det støder strax, naar den ærede Tale viser sig, imod ikke blot vor moralske Følelse, men vor simple, funde Sands. Den rejser sig derimod og siger: Det er umuligt, det kan ikke være saa; det er mod al Logik, al Handel og Bandel i vort daglige Liv i alle Maader. Hvor ere de Theorier komne fra? Er det ikke af disse forfærdelige Ting, som ere dumpede ned til os i de sidste Aar, siden den 12te April 1877? Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem havde aldrig fundet paa en saadan Fortolkning, hvis han ikke havde levet og suget Næring af disse ulykkelige Tilstande i de sidste Aar. — Dette var kun nogle Strøbemærkninger, som jeg vilde gjøre overfor de ærede Herrer; jeg vilde give Udtryk for det Indtryk, det har gjort paa

mig at høre disse to lærde Jurister, de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste og Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Særligt var det kun min Opgave at klare denne lille Misforstaaelse, idet jeg ønsker, at ikke nogen Misforstaaelse om Smaating skal forstyrre den nødvendige Enighed om det, hvormed det gælder.

Formanden (Krabbe): Hvis flere ville udtale sig, vil det maaske være rigtigst at udsætte Forhandlingerne til imorgen; der er ikke flere Talere indtegnede.

Klein: Jeg ønsker at gjøre en kort Bemærkning.

Formanden (Krabbe): Dertil hører imidlertid Thingets Samtykke. Gjør Nogen Indsigelse derimod? (Ophold.) Da der ikke fremkommer Indsigelse, kan jeg give det ærede Medlem Ordet.

Klein: Jeg skal ikke misbruge Thingets Taalmodighed, da jeg baade igaar og idag saalænge har maattet lægge Beslag paa dets Opmærksomhed; men jeg vilde nødig have, at man skulde gaa fra denne Sal med den Tro, at jeg, som det er sagt af min ærede Sidemand (Nimestad), idag skulde have fraveget det Standpunkt, som jeg indtog igaar. Det har jeg ikke gjort. Det er min Mening, at det er en Forsyndelse mod Grundloven, ikke alene naar man gjør Brud paa, hvad den med rene og tydelige Ord siger, men ogsaa naar man handler paa en Maade, som maa siges ikke at være i Overensstemmelse med dens Aand og rette Mening, og det er min Opfattelse af dens rette Aand og Mening, at den rette Forstaaelse af Grundloven fører dertil, at man ikke kan ombytte aarlige Finantslove med midlertidige Finantsbevillinger af den Art, som her er Spørgsmaal om, og unlade derefter at foretage yderligere Forsøg paa at faae den ordentlige Finantslov bragt tilveie. Jeg kan forsaavidt jo heller ikke være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Goos), naar han har ment, at man, hvor Grundloven ikke indeholdt nogen positiv Bestemmelse, skulde søge Reglen for, hvad der maatte siges at være Regjeringens Pligt, i Indholdet af selve den midlertidige Finantsbevilling. Det er nemlig min Opfattelse, at det er en Forsyndelse mod Grundloven at ombytte en regulær Finantslov med en saadan midlertidig Finantsbevilling som den, her er Tale om, og jeg har ikke sagt, saaledes som min ærede Sidemand mener at have opfattet mig, at det kunde lade sig gjøre at gjøre noget Saadant ifølge et Slags Skjøn over, at det kunde være hensigtsmæssigt og rigtigst, naar alle tre Faktorer derom var enige. Nei, jeg har ganstke vist fremhævet, at det ikke var saa urime-